To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA (EU) 2017/352 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. februarja 2017

o vzpostavitvi okvira za izvajanje pristaniških storitev in skupnih pravil o finančni preglednosti pristanišč

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 57, 3.3.2017, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) 2020/697 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020	L 165	7	27.5.2020

▼B

UREDBA (EU) 2017/352 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. februarja 2017

o vzpostavitvi okvira za izvajanje pristaniških storitev in skupnih pravil o finančni preglednosti pristanišč

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja:

(a) okvir za izvajanje pristaniških storitev;

(b) skupna pravila o finančni preglednosti ter pristojbinah za pristaniške storitve in pristaniško infrastrukturo.

2. Ta uredba se uporablja za izvajanje naslednjih kategorij pristaniških storitev (v nadaljnjem besedilu: pristaniške storitve), bodisi znotraj pristaniškega območja ali na plovnih poteh za dostop do pristanišča:

(a) oskrbovanje z gorivom;

(b) ravnanje s tovorom;

(c) privez;

(d) potniške storitve;

(e) zbiranje ladijskih odpadkov in ostankov tovora;

(f) pilotaža in

(g) vleka.

3. Člen 11(2) se uporablja tudi za poglabljanje.

4. Ta uredba se uporablja za vsa pomorska pristanišča vseevropskega prometnega omrežja, navedena v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1315/2013.

5. Države članice se lahko odločijo, da te uredbe ne bodo uporabljale za pomorska pristanišča celovitega omrežja, ki se nahajajo v najbolj oddaljenih regijah iz člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Kadar se države članice odločijo, da te uredbe ne bodo uporabljale za takšna pomorska pristanišča, o svoji odločitvi uradno obvestijo Komisijo.

6. Države članice lahko to uredbo uporabljajo tudi za druga pomorska pristanišča. Kadar se države članice odločijo uporabljati to uredbo za druga pomorska pristanišča, o svoji odločitvi uradno obvestijo Komisijo.

▼B

7. Ta uredba ne posega v direktivi 2014/23/EU ([1]) in 2014/24/EU ([2]) Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivo 2014/25/EU.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „oskrbovanje z gorivom“ pomeni oskrbo s trdnim, tekočim ali plinastim gorivom ali katerim koli drugim energetskim virom, ki se uporablja za pogon vodnega plovila ter za oskrbo s splošno in posebno energijo na vodnem plovilu med privezom;

2. „ravnanje s tovorom“ pomeni organiziranje tovora in ravnanje z njim med vodnim plovilom, ki ga prevaža, in obalo, bodisi za namene uvoza, izvoza ali tranzita tovora, vključno z obdelavo, privezovanjem, odvezovanjem, nalaganjem, prevažanjem in začasnim skladiščenjem tovora na ustreznem terminalu za ravnanje s tovorom in v neposredni povezavi s prevažanjem tovora, vendar – razen če države članice ne določijo drugače – izključuje skladiščenje, odstranjevanje, prepakiranje ali katere koli druge storitve z dodano vrednostjo, povezane s tovorom;

3. „pristojni organ“ pomeni vsak javni ali zasebni organ, ki lahko v imenu lokalne, regionalne ali nacionalne ravni na podlagi nacionalnega prava ali nacionalnih instrumentov izvaja dejavnosti, ki so povezane z organiziranjem in upravljanjem pristaniških dejavnosti, in sicer skupaj z upravnim organom pristanišča ali namesto njega;

4. „poglabljanje“ pomeni odstranjevanje peska, usedlin ali drugih snovi z dna plovnih poti za dostop do pristanišča ali znotraj pristaniškega območja, ki je v pristojnosti upravnega organa pristanišča, vključno z umikom odstranjenega materiala, da se vodnim plovilom omogoči dostop do pristanišča; zajema začetno odstranjevanje (osnovno poglabljanje) ter vzdrževalno poglabljanje, opravljeno za ohranitev dostopnosti vodne poti, pri čemer pa ni pristaniška storitev, ponujena uporabniku;

5. „upravni organ pristanišča“ pomeni vsak javni ali zasebni organ, katerega cilj na podlagi nacionalnega prava ali nacionalnih instrumentov je – ali ki je na tej podlagi pooblaščen za to –, da na lokalni ravni, bodisi v povezavi z drugimi dejavnostmi ali ne, upravlja in vodi pristaniško infrastrukturo ter opravlja eno ali več od naslednjih nalog v zadevnem pristanišču: usklajevanje pristaniškega prometa, upravljanje pristaniškega prometa, usklajevanje dejavnosti upravljavcev, prisotnih v zadevnem pristanišču, in nadzor dejavnosti upravljavcev, prisotnih v zadevnem pristanišču;

([1]) Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

([2]) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

▼B

6. „privez“ pomeni storitve privezovanja in odvezovanja, vključno s prestavljanjem vzdolž priveza, ki so potrebne za varno delovanje vodnega plovila v pristanišču ali na plovni poti za dostop do pristanišča;

7. „potniške storitve“ pomeni organiziranje in obravnavanje potnikov, njihove prtljage in njihovih vozil med vodnim plovilom, ki jih prevaža, in obalo, vključuje pa tudi obdelavo osebnih podatkov in prevažanje potnikov znotraj ustreznega potniškega terminala;

8. „pilotaža“ pomeni storitev vodenja vodnega plovila, ki jo opravlja pilot ali pilotažna postaja, da se zagotovi varen vstop vodnega plovila v pristanišče po plovni poti za dostop do pristanišča ali za izhod iz njega ali pa varna plovba znotraj pristanišča;

9. „pristojbina za uporabo pristaniške infrastrukture“ pomeni pristojbino, ki se pobira v neposredno ali posredno korist upravnega organa pristanišča ali pristojnega organa, za uporabo infrastrukture, zmogljivosti in storitev, vključno s plovnimi potmi za dostop do zadevnega pristanišča, ter za dostop do obdelave potnikov in tovora, izključuje pa stroške najema zemljišča in pristojbine z enakovrednim učinkom;

10. „zbiranje ladijskih odpadkov in ostankov tovora“ pomeni sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora s strani kakršne koli pritrjene, plavajoče ali premične zmogljivosti, ki lahko sprejme ladijske odpadke ali ostanke tovora, kakor so opredeljeni v Direktivi 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

11. „pristojbina za pristaniške storitve“ pomeni pristojbino, ki se pobira v korist izvajalca pristaniških storitev, plača pa jo uporabnik zadevne storitve;

12. „pogodba o pristaniških storitvah“ pomeni formalen in pravno zavezujoč sporazum ali akt z enakovrednim pravnim učinkom, ki se sklene med izvajalcem pristaniških storitev in upravnim organom pristanišča ali pristojnim organom ter katerega predmet urejanja je izvajanje ene ali več pristaniških storitev, brez poseganja v način imenovanja izvajalcev pristaniških storitev;

13. „izvajalec pristaniških storitev“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki za plačilo izvaja ali želi izvajati eno ali več kategorij pristaniških storitev;

14. „obveznost javne službe“ pomeni zahtevo, ki se opredeli ali določi z namenom, da se zagotovi izvajanje tistih pristaniških storitev ali dejavnosti splošnega interesa, ki jih upravljavec, če bi upošteval svoje poslovne interese, ne bi opravljal ali jih ne bi opravljal v istem obsegu ali pod istimi pogoji;

([1]) Direktiva 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora (UL L 332, 28.12.2000, str. 81).

▼B

15. „prevoz po morju na kratkih razdaljah“ pomeni prevoz tovora in potnikov po morju med pristanišči, ki se geografsko nahajajo v Evropi, ali med temi pristanišči in pristanišči v neevropskih državah, ki z obalno črto na zaprtih morjih mejijo na Evropo;

16. „pomorsko pristanišče“ pomeni kopni in vodni prostor s takšno infrastrukturo in opremo, ki omogočata zlasti sprejem vodnih plovil, njihovo nakladanje in razkladanje, skladiščenje blaga, sprejem in dostavo tega blaga ter vkrcavanje in izkrcavanje potnikov, posadke in drugih oseb, ter vsako drugo infrastrukturo, ki jo potrebujejo prevozniki znotraj pristaniškega območja;

17. „vleka“ pomeni pomoč vodnemu plovilu z vlačilcem, da se omogoči varen vstop v pristanišče ali izhod iz njega ali varna plovba znotraj pristanišča, in sicer z zagotavljanjem pomoči pri manevriranju vodnega plovila;

18. „plovna pot za dostop“ pomeni dostop do pristanišča po vodi z odprtega morja, kot so vhodi v pristanišče, plovne poti, reke, morski kanali in fjordi, pod pogojem, da je takšna vodna pot v pristojnosti upravnega organa pristanišča.

POGLAVJE II

IZVAJANJE PRISTANIŠKIH STORITEV

Člen 3

Organiziranje pristaniških storitev

1. Za dostop do trga za izvajanje pristaniških storitev v pomorskih pristaniščih lahko v skladu s to uredbo velja naslednje:

(a) minimalne zahteve za izvajanje pristaniških storitev;

(b) omejitve števila izvajalcev;

(c) obveznosti javne službe;

(d) omejitve v zvezi z notranjimi upravljavci.

2. Države članice lahko z nacionalnim pravom določijo, da za eno ali več kategorij pristaniških storitev ne velja nobeden od pogojev iz odstavka 1.

3. Pogoji dostopa do zmogljivosti, naprav in opreme pristanišča morajo biti pravični, razumni in nediskriminatorni.

▼B

Člen 4

Minimalne zahteve za izvajanje pristaniških storitev

1. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ lahko zahteva, da izvajalci pristaniških storitev, tudi podizvajalci, izpolnjujejo minimalne zahteve za opravljanje ustrezne pristaniške storitve.

2. Minimalne zahteve iz odstavka 1 se lahko nanašajo le na:

(a) strokovne kvalifikacije izvajalca pristaniških storitev, njegovega osebja ali fizičnih oseb, ki dejansko in stalno upravljajo dejavnosti izvajalca pristaniških storitev;

(b) finančno zmogljivost izvajalca pristaniških storitev;

(c) opremo, ki je potrebna za izvajanje ustrezne pristaniške storitve v običajnih in varnih pogojih, ter zmogljivosti za vzdrževanje te opreme na zahtevani ravni;

(d) razpoložljivost ustrezne pristaniške storitve za vse uporabnike, na vseh privezih in brez prekinitev, podnevi in ponoči, skozi vse leto;

(e) izpolnjevanje zahtev glede pomorske varnosti ali varnosti in zaščite pristanišča ali dostopa do pristanišča, njegovih naprav, opreme ter delavcev in drugih oseb;

(f) izpolnjevanje lokalnih in nacionalnih okoljskih zahtev, okoljskih zahtev Unije in mednarodnih okoljskih zahtev;

(g) izpolnjevanje obveznosti na področju socialnega in delovnega prava, ki se uporablja v državi članici zadevnega pristanišča, vključno s pogoji iz veljavnih kolektivnih pogodb, zahtevami glede števila članov posadke ter zahtevami glede števila delovnih ur in ur počitka za pomorščake, ter upoštevanje veljavnih pravil o delovnih inšpekcijah;

(h) dober ugled izvajalca pristaniških storitev, kakor je opredeljen v skladu z veljavnim nacionalnim pravom o dobrem ugledu, ob upoštevanju vseh tehtnih razlogov za dvom o zanesljivosti izvajalca pristaniških storitev.

3. Brez poseganja v odstavek 4, kadar država članica meni, da je treba uvesti zahtevo glede zastave, da bi se zagotovilo dosledno upoštevanje določb točke (g) odstavka 2 za vodna plovila, ki se večinoma uporabljajo za operacije vleke ali priveza v pristaniščih, ki se nahajajo na njenem ozemlju, o svoji odločitvi obvesti Komisijo pred objavo obvestila o javnem naročilu ali – če obvestila o javnem naročilu ni – preden se uvede zahteva glede zastave.

4. Minimalne zahteve morajo biti:

(a) pregledne, objektivne, nediskriminatorne, sorazmerne ter morajo ustrezati kategoriji in naravi zadevne pristaniške storitve;

▼B

(b) izpolnjene do izteka pravice izvajanja pristaniške storitve.

5. Kadar minimalne zahteve vključujejo posebno poznavanje lokalnih razmer, upravni organ pristanišča ali pristojni organ zagotovi ustrezen dostop do informacij, in sicer pod preglednimi in nediskriminatornimi pogoji.

6. V primerih iz odstavka 1 upravni organ pristanišča ali pristojni organ objavi minimalne zahteve iz odstavka 2 in postopek za podelitev pravice izvajanja pristaniških storitev v skladu z navedenimi zahtevami do 24. marca 2019 ali, v primeru minimalnih zahtev, ki se začnejo uporabljati po tem datumu, vsaj tri mesece pred datumom začetka uporabe navedenih zahtev. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ vnaprej obvesti izvajalce pristaniških storitev o vsaki spremembi meril ali postopka.

7. Ta člen se uporablja brez poseganja v člen 7.

Člen 5

Postopek za zagotavljanje izpolnjevanja minimalnih zahtev

1. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ obravnava izvajalce pristaniških storitev na pregleden, objektiven, nediskriminatoren in sorazmeren način.

2. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ podeli ali zavrne pravico izvajanja pristaniških storitev na podlagi minimalnih zahtev iz člena 4 v razumnem roku, ki v nobenem primeru ne presega štirih mesecev od prejema zahtevka za podelitev takšne pravice in potrebnih dokumentov.

3. Vsaka takšna zavrnitev s strani upravnega organa pristanišča ali pristojnega organa se ustrezno obrazloži na podlagi minimalnih zahtev iz člena 4(2).

4. Morebitna omejitev ali odvzem pravice izvajanja pristaniških storitev s strani upravnega organa pristanišča ali pristojnega organa se ustrezno obrazloži in mora biti skladna z odstavkom 1.

Člen 6

Omejitve števila izvajalcev pristaniških storitev

1. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ lahko omeji število izvajalcev pristaniških storitev za določeno pristaniško storitev zaradi enega ali več naslednjih razlogov:

(a) pomanjkanje ali rezervirana raba zemljišča ali priobalnega prostora, če je omejitev v skladu z odločitvami ali načrti, ki jih odobrijo upravni organ pristanišča in po potrebi kateri koli drugi pristojni javni organi v skladu z nacionalnim pravom;

▼B

(b) neobstoj takšne omejitve ovira opravljanje obveznosti javne službe iz člena 7, tudi kadar to dejstvo povzroča prekomerno visoke stroške, povezane z opravljanjem takšnih obveznosti, za upravni organ pristanišča, pristojni organ ali uporabnike pristanišča;

(c) neobstoj takšne omejitve ovira potrebo po zagotavljanju varnih, zaščitenih ali okoljsko trajnostnih pristaniških dejavnosti;

(d) značilnosti pristaniške infrastrukture ali narava pristaniškega prometa ne omogoča delovanja več izvajalcev pristaniških storitev v pristanišču;

(e) kadar se v skladu s členom 35 Direktive 2014/25/EU ugotovi, da pristaniški sektor ali podsektor, skupaj z njegovimi pristaniškimi storitvami, v državi članici opravlja dejavnost, ki je neposredno izpostavljena konkurenci v skladu s členom 34 navedene direktive. V takšnih primerih se odstavka 2 in 3 tega člena ne uporabljata.

2. Da se zainteresiranim stranem zagotovi možnost predložitve pripomb v razumnem roku, upravni organ pristanišča ali pristojni organ objavi vsak predlog za omejitev števila izvajalcev pristaniških storitev v skladu z odstavkom 1, skupaj z utemeljitvijo takega predloga, vsaj tri mesece pred sprejetjem odločitve, da se omeji število izvajalcev pristaniških storitev.

3. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ objavi sprejeto odločitev, da se omeji število izvajalcev pristaniških storitev.

4. Kadar upravni organ pristanišča ali pristojni organ odloči, da se omeji število izvajalcev pristaniških storitev, uporabi izbirni postopek, ki je odprt za vse zainteresirane strani ter je nediskriminatoren in pregleden. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ objavi informacije o pristaniški storitvi, ki naj bi se izvajala, in o izbirnem postopku ter zagotovi, da so vse bistvene informacije, ki so potrebne za pripravo njihovih prijav, dejansko dostopne vsem zainteresiranim stranem. Zainteresiranim stranem mora biti dan dovolj dolg rok za oddajo prijav, da lahko vsebinsko ocenijo razpis in pripravijo svoje prijave. V običajnih okoliščinah je tak minimalni rok 30 dni.

5. Odstavek 4 se ne uporablja v primerih iz točke (e) odstavka 1 in iz odstavka 7 tega člena ter iz člena 8.

6. Kadar upravni organ pristanišča ali pristojni organ pristaniške storitve izvaja sam ali prek pravno ločenega subjekta, ki ga neposredno ali posredno nadzira, zadevna država članica sprejme potrebne ukrepe, ki so potrebni za preprečitev nasprotja interesov. Če takih ukrepov ni, sta izvajalca najmanj dva, razen če je iz enega ali več razlogov iz odstavka 1 upravičena omejitev števila izvajalcev pristaniških storitev na enega samega izvajalca.

▼B

7. Države članice se lahko odločijo, da lahko njihova pristanišča celovitega omrežja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (b) člena 20(2) Uredbe (EU) št. 1315/2013, omejijo število izvajalcev storitev za določeno pristaniško storitev. Države članice o takšni odločitvi obvestijo Komisijo.

Člen 7

Obveznosti javne službe

1. Države članice se lahko odločijo uvesti obveznosti javne službe v zvezi s pristaniškimi storitvami za izvajalce pristaniških storitev in lahko prenesejo pravico za uvedbo takšnih obveznosti na upravni organ pristanišča ali pristojni organ, da se zagotovi vsaj eden od naslednjih elementov:

(a) razpoložljivost pristaniške storitve za vse uporabnike pristanišča, na vseh privezih, brez prekinitev, podnevi in ponoči, skozi vse leto;

(b) razpoložljivost storitve za vse uporabnike pod enakimi pogoji;

(c) cenovna dostopnost storitve za nekatere kategorije uporabnikov;

(d) varnost, zaščita ali okoljska trajnost pristaniških dejavnosti;

(e) zagotavljanje ustreznih storitev prevoza za javnost in

(f) teritorialna kohezija.

2. Obveznosti javne službe iz odstavka 1 morajo biti jasno opredeljene, pregledne, nediskriminatorne in preverljive ter morajo zagotavljati enak dostop za vse izvajalce pristaniških storitev s sedežem v Uniji.

3. Kadar se država članica odloči uvesti obveznosti javne službe za enako storitev v vseh svojih pomorskih pristaniščih, ki jih zajema ta uredba, o teh obveznostih uradno obvesti Komisijo.

4. V primeru prekinitve pristaniških storitev, za katere se uvedejo obveznosti javne službe, ali kadar se pojavi neposredno tveganje, da bi do takšne situacije lahko prišlo, lahko upravni organ pristanišča ali pristojni organ sprejme nujni ukrep. Nujni ukrep je lahko v obliki neposredne podelitve, tako da se storitev dodeli drugemu izvajalcu za obdobje do dveh let. V tem obdobju upravni organ pristanišča ali pristojni organ bodisi začne nov postopek izbire izvajalca pristaniških storitev bodisi uporabi člen 8. Kolektivni ukrepi delavcev, ki potekajo v skladu z nacionalnim pravom, ne veljajo za prekinitev pristaniških storitev, za katero se lahko sprejme nujni ukrep.

▼B

Člen 8

Notranji upravljavec

1. Brez poseganja v člen 6(6) se lahko upravni organ pristanišča ali pristojni organ odloči, da pristaniško storitev izvaja sam ali prek pravno ločenega subjekta, nad katerim opravlja stopnjo nadzora, podobno tisti, ki jo opravlja nad svojimi službami, pod pogojem, da se člen 4 uporablja enako za vse upravljavce, ki izvajajo zadevno pristaniško storitev. V takšnem primeru izvajalec pristaniških storitev za namene te uredbe velja za notranjega upravljavca.

2. Šteje se, da upravni organ pristanišča ali pristojni organ opravlja stopnjo nadzora nad pravno ločenim subjektom, podobno tisti, ki jo opravlja nad svojimi službami, le če ima odločilen vpliv tako na strateške cilje kot tudi na pomembne odločitve zadevnega pravnega subjekta.

3. V primerih iz točk (a) do (d) člena 6(1) se notranji upravljavec omeji na opravljanje dodeljene pristaniške storitve samo v pristanišču ali pristaniščih, ki so mu bila dodeljena z nalogo izvajanja pristaniške storitve.

Člen 9

Varstvo pravic delavcev

1. Ta uredba ne vpliva na uporabo socialno- in delovnopravnih predpisov držav članic.

2. Brez poseganja v pravo Unije in nacionalno pravo, vključno z veljavnimi kolektivnimi pogodbami med socialnimi partnerji, upravni organ pristanišča ali pristojni organ od imenovanega izvajalca pristaniških storitev zahteva, da osebju zagotovi delovne pogoje v skladu z veljavnimi obveznostmi na področju socialnega in delovnega prava ter spoštuje socialne standarde, določene v pravu Unije, nacionalnem pravu oziroma kolektivnih pogodbah.

3. V primeru zamenjave izvajalca pristaniških storitev zaradi dodelitve koncesije ali oddaje javnega naročila lahko upravni organ pristanišča ali pristojni organ zahteva, da se pravice in obveznosti dotedanjega izvajalca pristaniških storitev, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu, ter obstajajo na dan te zamenjave, prenesejo na novoimenovanega izvajalca pristaniških storitev. V takšnem primeru se osebju, ki ga zaposli dotedanji izvajalec pristaniških storitev, zagotovijo enake pravice, kot bi jih imelo, če bi šlo za prenos podjetja v smislu Direktive 2001/23/ES.

4. Kadar se v okviru izvajanja pristaniških storitev opravi prenos osebja, se v razpisni dokumentaciji in pogodbah o pristaniških storitvah navedejo zadevno osebje ter pregledni podatki o njihovih pogodbenih pravicah in pogoji, pod katerimi se zaposleni štejejo za povezane s pristaniškimi storitvami.

▼B

Člen 10

Izvzetja

1. To poglavje in člen 21 se ne uporabljata za ravnanje s tovorom, potniške storitve ali pilotažo.

2. Države članice se lahko odločijo, da bodo to poglavje in člen 21 uporabljale za pilotažo. Države članice o takšni odločitvi obvestijo Komisijo.

POGLAVJE III

FINANČNA PREGLEDNOST IN AVTONOMIJA

Člen 11

Preglednost finančnih odnosov

1. Finančni odnosi med javnimi organi in upravnim organom pristanišča – ali drugim subjektom, ki izvaja pristaniške storitve v njegovem imenu –, ki prejema javna sredstva, se na pregleden način odražajo v računovodskem sistemu, da se jasno prikaže naslednje:

(a) javna sredstva, ki jih javni organi dajo neposredno na voljo upravnim organom zadevnega pristanišča;

(b) javna sredstva, ki jih javni organi dajo na voljo prek posrednika javnih podjetij ali javnih finančnih institucij, in

(c) uporaba, za katero so bila ta javna sredstva dodeljena.

2. Kadar upravni organ pristanišča, ki prejema javna sredstva, sam izvaja pristaniške storitve ali poglabljanje ali pa takšne storitve v njegovem imenu izvaja drug subjekt, račune za to javno financirano pristaniško storitev ali poglabljanje vodi ločeno od tistih za svoje druge dejavnosti, in sicer tako, da so:

(a) vsi stroški in prihodki pravilno dodeljeni ali razporejeni na podlagi dosledno uporabljenih in objektivno upravičenih načel stroškovnega računovodstva in

(b) jasno določena načela stroškovnega računovodstva, po katerih se vodijo ločeni računi.

3. Javna sredstva iz odstavka 1 vključujejo sredstva osnovnega kapitala in navideznega kapitala, nepovratna sredstva, sredstva, ki so povratna le v nekaterih okoliščinah, posojila, vključno z limiti in predplačili za vložke kapitala, jamstva, ki jih upravnemu organu pristanišča dajo javni organi, in vsako drugo obliko javne finančne podpore.

4. Upravni organ pristanišča ali drug subjekt, ki izvaja pristaniške storitve v njegovem imenu, hrani informacije o finančnih odnosih iz odstavkov 1 in 2 pet let po koncu poslovnega leta, na katero se informacije nanašajo.

▼B

5. Upravni organ pristanišča ali drug subjekt, ki izvaja pristaniške storitve v njegovem imenu, v primeru uradne pritožbe in na zahtevo ustreznemu organu v zadevni državi članici predloži informacije iz odstavkov 1 in 2 ter vse dodatne informacije, ki so po njegovem mnenju potrebne za pripravo temeljite ocene predloženih podatkov in ocene skladnosti s to uredbo v skladu s pravili konkurence. Take informacije zadevni organ na zahtevo predloži Komisiji. Informacije se pošljejo v treh mesecih od datuma zahteve.

6. Kadar upravni organ pristanišča ali drug subjekt, ki izvaja pristaniške storitve v njegovem imenu, v prejšnjih poslovnih letih ni prejemal javnih sredstev, vendar začenja izkoriščati javna sredstva, uporablja odstavka 1 in 2 od poslovnega leta, ki sledi prenosu javnih sredstev.

7. Kadar so javna sredstva izplačana kot nadomestilo za obveznost javne službe, se prikažejo ločeno na ustreznih računih in se ne smejo prenesti na nobeno drugo storitev ali poslovno dejavnost.

8. Države članice se lahko odločijo, da se odstavek 2 tega člena, kadar bi povzročil nesorazmerna upravna bremena, ne uporablja za tista njihova pristanišča celovitega omrežja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (b) člena 20(2) Uredbe (EU) št. 1315/2013, če kakršna koli prejeta javna sredstva in njihova poraba za izvajanje pristaniških storitev ostanejo popolnoma pregledni v računovodskem sistemu. Države članice o takšni odločitvi vnaprej obvestijo Komisijo.

Člen 12

Pristojbine za pristaniške storitve

1. Pristojbine za storitve, ki jih izvaja notranji upravljavec v okviru obveznosti javne službe, pristojbine za pilotažne storitve, ki niso izpostavljene učinkoviti konkurenci, in pristojbine, ki jih pobirajo izvajalci pristaniških storitev iz točke (b) člena 6(1), se določijo na pregleden, objektiven in nediskriminatoren način ter morajo biti sorazmerne s stroškom opravljene storitve.

2. Plačilo pristojbin za pristaniške storitve je lahko vključeno v druga plačila, kot je denimo plačilo pristojbin za pristaniško infrastrukturo. V takem primeru izvajalec pristaniških storitev in po potrebi upravni organ pristanišča poskrbita, da uporabnik pristaniške storitve zlahka ugotovi višino pristojbine za pristaniško storitev.

3. Izvajalec pristaniških storitev v primeru uradne pritožbe in na zahtevo ustreznemu organu v zadevni državi članici predloži vse ustrezne informacije o elementih, na podlagi katerih se določita struktura in raven pristojbin za pristaniške storitve, ki jih zajema odstavek 1.

▼B

Člen 13

Pristojbine za pristaniško infrastrukturo

1. Države članice zagotovijo, da se pobirajo pristojbine za pristaniško infrastrukturo. To izvajalcem pristaniških storitev, ki uporabljajo pristaniško infrastrukturo, ne preprečuje pobiranja pristojbin za pristaniške storitve.

2. Plačilo pristojbin za pristaniško infrastrukturo je lahko vključeno v druga plačila, kot je plačilo pristojbin za pristaniške storitve. V takem primeru upravni organ pristanišča poskrbi, da uporabnik pristaniške infrastrukture zlahka ugotovi višino pristojbine za pristaniško infrastrukturo.

3. Kot prispevek k učinkovitemu sistemu zaračunavanja infrastrukturne pristojbine se struktura in raven pristojbine za pristaniško infrastrukturo določita v skladu z lastno poslovno strategijo pristanišča in njegovimi naložbenimi načrti ter ob spoštovanju pravil konkurence. Takšne pristojbine po potrebi izpolnjujejo tudi splošne zahteve, določene v okviru splošne politike glede pristanišč zadevne države članice.

4. Brez poseganja v odstavek 3 ter v skladu z lastno ekonomsko strategijo pristanišča in njegovo politiko prostorskega načrtovanja so lahko pristojbine za pristaniško infrastrukturo različne, med drugim glede na nekatere kategorije uporabnikov ali zaradi spodbujanja učinkovitejše uporabe pristaniške infrastrukture, prevoza po morju na kratkih razdaljah, visoke okoljske uspešnosti, energetske učinkovitosti ali učinkovitosti glede ogljikovega dioksida pri prevozih. Merila za uvedbo takšnih razlik morajo biti pregledna, objektivna in nediskriminatorna ter skladna s konkurenčnim pravom, vključno s pravili o državni pomoči. Pristojbine za pristaniško infrastrukturo lahko upoštevajo zunanje stroške in se lahko spreminjajo glede na poslovne prakse.

5. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ zagotovi, da so uporabniki pristanišča in predstavniki ali združenja uporabnikov pristanišč obveščeni o naravi in ravni pristojbin za pristaniško infrastrukturo. Upravni organ pristanišča ali pristojni organ zagotovi, da so uporabniki pristaniške infrastrukture o vseh spremembah glede narave ali ravni pristojbin za pristaniško infrastrukturo obveščeni vsaj dva meseca pred datumom, ko te spremembe začnejo učinkovati. Upravnemu organu pristanišča ali pristojnemu organu ni treba razkriti razlik v pristojbinah, ki so rezultat individualnih pogajanj.

6. Upravni organ pristanišča v primeru uradne pritožbe in na zahtevo ustreznemu organu v zadevni državi članici zagotovi informacije iz odstavkov 4 in 5 ter vse ustrezne informacije o elementih, na podlagi katerih se določita struktura in raven pristojbin za pristaniško infrastrukturo. Ta organ informacije na zahtevo predloži Komisiji.

▼B

POGLAVJE IV

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Usposabljanje osebja

Izvajalci pristaniških storitev zagotovijo, da so zaposleni deležni usposabljanja, ki je potrebno za pridobitev znanja, ki je bistveno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na zdravstvenih in varnostnih vidikih, ter da se zahteve v zvezi z usposabljanjem redno posodabljajo, z namenom odzivanja na izzive, ki jih prinašajo tehnološke inovacije.

Člen 15

Posvetovanje z uporabniki pristanišča in drugimi deležniki

1. Upravni organ pristanišča se v skladu z veljavnim nacionalnim pravom posvetuje z uporabniki pristanišča o svoji politiki zaračunavanja pristojbin, tudi v primerih iz člena 8. Tako posvetovanje vključuje vse bistvene spremembe pristojbin za pristaniško infrastrukturo in pristojbin za pristaniške storitve v primeru, kadar notranji upravljavci opravljajo pristaniške storitve v okviru obveznosti javne službe.

2. Upravni organ pristanišča se v skladu z veljavnim nacionalnim pravom posvetuje z uporabniki pristanišča in drugimi zadevnimi deležniki o ključnih zadevah v njegovi pristojnosti glede:

(a) usklajevanja pristaniških storitev na pristaniškem območju;

(b) ukrepov za izboljšanje povezav z zaledjem, vključno z ukrepi za razvoj in izboljšanje učinkovitosti železniškega prometa in prometa po celinskih plovnih poteh;

(c) učinkovitosti upravnih postopkov v pristanišču in ukrepov za njihovo poenostavitev;

(d) okoljskih zadev;

(e) prostorskega načrtovanja in

(f) ukrepov za zagotavljanje varnosti na pristaniškem območju, po potrebi tudi za varovanje zdravja in zagotavljanje varnosti pristaniških delavcev.

3. Izvajalci pristaniških storitev uporabnikom pristanišča zagotovijo ustrezne informacije o naravi in ravni pristojbin za pristaniške storitve.

4. Upravni organ pristanišča in izvajalci pristaniških storitev pri izvajanju svojih obveznosti iz tega člena spoštujejo zaupnost poslovno občutljivih informacij.

▼B

Člen 16

Obravnava pritožb

1. Vsaka država članica zagotovi, da za njena pomorska pristanišča, ki jih zajema ta uredba, obstaja učinkovit postopek za obravnavo pritožb, ki izhajajo iz uporabe te uredbe.

2. Obravnava pritožb poteka tako, da se izogne nasprotjem interesov in da je postopek funkcionalno neodvisen od katerega koli upravnega organa pristanišča ali izvajalcev pristaniških storitev. Države članice zagotovijo, da so obravnava pritožb na eni strani ter lastništvo in upravljanje pristanišč, izvajanje pristaniških storitev in uporaba pristanišča na drugi strani dejansko funkcionalno ločeni. Pritožbe se obravnavajo nepristransko in pregledno ter ob ustreznem upoštevanju pravice do svobodnega poslovanja.

3. Pritožbe se vložijo v državi članici pristanišča, v kateri se domneva, da je spor nastal. Države članice zagotovijo, da so uporabniki pristanišča in drugi ustrezni deležniki obveščeni o tem, kje in kako lahko vložijo pritožbo in kateri organi so pristojni za obravnavo pritožb.

4. Organi, pristojni za obravnavo pritožb, po potrebi sodelujejo z namenom zagotavljanja medsebojne pomoči pri sporih, v katere so vključene stranke s sedežem v različnih državah članicah.

5. Organi, pristojni za obravnavo pritožb, so v skladu z nacionalnim pravom pooblaščeni, da od upravnih organov pristanišč, izvajalcev pristaniških storitev in uporabnikov pristanišč zahtevajo informacije, ki so relevantne za pritožbo.

6. Organi, pristojni za obravnavanje pritožb, so v skladu z nacionalnim pravom pooblaščeni za sprejemanje odločitev, ki so zavezujoče in so, kadar je primerno, predmet sodne presoje.

7. Države članice do 24. marca 2019 obvestijo Komisijo o postopku za obravnavo pritožb in o organih iz odstavka 3, pozneje pa jo obvestijo tudi o morebitnih spremembah teh informacij. Komisija take informacije objavlja in redno posodablja na svoji spletni strani.

8. Države članice si po potrebi izmenjujejo splošne informacije o uporabi tega člena. Komisija podpira takšno sodelovanje.

Člen 17

Ustrezni organi

Države članice zagotovijo, da so uporabniki pristanišč in drugi ustrezni deležniki obveščeni o ustreznih organih iz členov 11(5), 12(3) in 13(6). O teh organih do 24. marca 2019 obvestijo tudi Komisijo, pozneje pa jo obvestijo tudi o morebitnih spremembah teh informacij. Komisija take informacije objavlja in redno posodablja na svoji spletni strani.

▼B

Člen 18

Pritožbe

1. Vsaka stranka z legitimnim interesom ima pravico do pritožbe zoper odločitve ali posamične ukrepe, ki jih v skladu s to uredbo sprejme upravni organ pristanišča, pristojni organ ali kateri koli drug ustrezni nacionalni organ. Pritožbeni organi so neodvisni od udeleženih strani in so lahko sodišča.

2. Kadar pritožbeni organ iz odstavka 1 po svoji naravi ni sodni organ, svoje odločitve vedno pisno obrazloži. Njegove odločitve so predmet presoje nacionalnega sodišča.

Člen 19

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvedejo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh ukrepih uradno obvestijo Komisijo do 24. marca 2019 in jo brez odlašanja uradno obvestijo tudi o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 20

Poročilo

Komisija najpozneje do 24. marca 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju in učinkih te uredbe.

V tem poročilu se upošteva napredek, dosežen v okviru Odbora EU za sektorski socialni dialog v sektorju pristanišč.

Člen 21

Prehodni ukrepi

1. Ta uredba se ne uporablja za pogodbe o pristaniških storitvah, ki so bile sklenjene pred 15. februarjem 2017 in so časovno omejene.

2. Pogodbe o pristaniških storitvah, ki so bile sklenjene pred 15. februarjem 2017 in časovno niso omejene ali imajo podobne učinke, se spremenijo, da se uskladijo s to uredbo do 1. julija 2025.

▼M1

3. Ne glede na člen 13(1), (3) in (4) se lahko upravni organ pristanišča ali pristojni organ odloči, da odpravi, začasno oprosti, zmanjša ali odloži plačilo pristojbin za pristaniško infrastrukturo, ki naj bi se izplačale za obdobje od 1. marca 2020 do 31. oktobra 2020. Države članice

▼M1

se lahko odločijo, da morajo take odločitve izpolnjevati v ta namen določene zahteve v nacionalnem pravu. Odprava, začasna oprostitev, zmanjšanje ali odlog plačila pristojbin za pristaniško infrastrukturo se odobri pregledno, objektivno in nediskriminatorno.

Upravni organ pristanišča ali pristojni organ zagotovi, da so uporabniki pristanišča in predstavniki ali združenja uporabnikov pristanišč ustrezno obveščeni. Rok dveh mesecev iz člena 13(5) se ne uporablja.

▼B

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 24. marca 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.